

CINEMA ^{EN} THEATER

№ 14 - 15 cts

FOTO MERCKELBACH

MEVROUW MIEN DUYMAER VAN TWIST

VERSCHIJNT
WEKELIJKS
—
ADMINISTRATIE
GALGEWATER 22
LEIDEN

OP PAGINA 12 EEN LIEDJE
VAN E. PAOLI

"ANGELIQUE"

ONDER REDACTIE
VAN
PIER WESTERBAAN
—
PER KWARTAAL
f 1.75

DE VROUW, DIE LACHT

Zoo lacht Antoinette Sohns

De lach van Annie Bos

Charlotte Köhler laat haar lach zien

De uitdagende lach,
naar het schilderij dat Prof. v. Vadasz maakte

Eventjes lachen

De hartelijke lach van de Sport-Girl

Mevr. Weber lacht haar Haegsch lachje

Achter de waaijer

Houd je goed... niet lachen

M.E.R. Curius, onze medewerker, heeft zoo maar even tusschen de bedrijven door ons een heel lastig werkje op den hals geschoven. Lastig maar niet onaangenaam. Bij tientallen kwamen de lachende Hollandsche dames bij ons binnen. Lachjes in allerlei soort en gradaties. Zeg nu ereis wie de beste is! Voor geen fl 25.—!

Neen dat moeten onze lezeressen en lezers maar beslissen. Van de aardigste inzendingen beelden wij hier een twaalfstal af. Er is variatie genoeg bij.

Wie verdient den prijs? Stuur ons een briefkaart met uw oordeel. De meeste stemmen beslissen.

Redactie C & T.

De echte lach

De lachende mond

De lachende oogen

1

2

3

EEN VROUWELIJKE DEMON

(Ben S Film Comp., Den Haag).

1. Een minder aangenaam oogenblik in het hol van de bandieten.
2. Perdita verdedigt haar geliefde-gast Napoleon. 3. Perdita geeft een staaltje van haar vurig temperament. 4. Perdita wordt gegroet door haar ouden vriend, den bandiet. 5. Je zult mijn Napoleon niet hebben!

4

5

OP HET
WITTE
DOEK

VOOR HET
VOET-
LICHT

IE spanning op het filmdoek verlangt, ziet z'n wenschen bevredigd in de door de Ben S Film Comp. te 's-Gravenhage gebrachte film „Een vrouwelijke Demon”.

Op zekeren dag werd Jim Lassels bij den notaris geroepen, waar hem werd medegedeeld, dat hij erfgenaam was geworden van Harold Brooke een oud vriend van zijn vader.

Hoewel er nog geen wettig bewijs van diens overlijden was opgemaakt, besloot de notaris reeds stappen te doen om den erfgenaam in het bezit te kunnen stellen van het groote fortuin, dat door Harold Brooke was nagelaten.

Maar Jim Lassels was er nog zoo zeker

Als dat heerschap chauffiert, dan ga ik loopen.

niet van, dat zijn weldoener overleden was. De eerste onderzoeken werden echter met weinig succes bekroond. Door toeval kwam Jim met zijn vriend terecht op een geheime slavenmarkt. Juist was hij getuige hoe een zwarte slavin met een blank meisje zouden worden verkocht en spoedig was zijn besluit genomen. Hij kocht beide vrouwen voor een hoogen prijs en liet ze verzorgen bij een paar dames.

Vele jaren waren reeds voorbij gegaan. Het kleine vrijgekochte slavinnetje groeide op tot een aanvallig meisje. Men noemde haar Perdita.

De behandeling van Perdita en Aissa, de negerin, was allesbehalve vriendelijk bij haar verzorgsters, waarom zij besloten samen weg te loopen.

Ter zelfder tijd had Jim Lassels kennis gemaakt met Lilah, de dochter van hertogin De Marmonti.

Toen zij, in gezelschap van eenige vrienden een uitstapje maakten naar de bergen, ontmoette Jim het meisje, dat haar weldoener niet vergeten was.

Hij nam Perdita mede en thuisgekomen ontstond er weldra een wederkeeringe jaloeschheid tusschen Lilah en Perdita.

Het aarzelend karakter van Jim kon aan dien ongewenschten toestand geeneinde maken, waarom Perdita den graaf de Sermano verzocht de hertogin en haar dochter Lilah te ontvoeren.

Toen de ontvoering geslaagd was, duurde het niet lang of Perdita vertelde waar de hertogin verblijf hield en geholpen door de gendarmerie werd de schuilplaats ontdekt. De gendarmes konden hier echter onverrichter zaken terugkeeren, want de graaf Sermano had gratie verkregen en Lilah wenschte met hem in het huwelijk te treden.

Intusschen had Lassels zijn onderzoeken naar Harold Brooke voortgezet en kwam tot de ontdekking dat deze werkelijk

overleden was, niets nalatend dan een dochttertje, en dat was... Perdita, die nu wettige erfgenaam was en met haar eigen geld door Jim Lassels op de slavenmarkt was vrijkocht.

Maar Perdita wilde het fortuin niet hebben, want... Jim Lassels vroeg haar ten huwelijk, en het mocht niet den schijn hebben alsof hebben alsof hij haar om het geld zou trouwen.

* * * * *
Henny Porten is wel een der meest bekende filmsterren, doch ook haar zuster

Een angstig oogenblik!

Rosa heeft veel naam, zelfs werkte deze reeds vóór Henny voor de film en heeft zij Henny bij de film gebracht. Rosa schreef echter meest scenario's, doch een enkele maal trad ze op ook.

In ons land heeft de Nationale Film Mij. te Rotterdam een film ingevoerd, waarin ze de hoofdrol vertolkt, namelijk van een tooneelspeelster Lilith genaamd. Het is een twee-weeksche seriefilm, met den titel „Auri sacra fames", (de vervloekte dorst naar goud).

Als in elke seriefilm is ook in deze film aan sensatie geen gebrek, maar hier heeft men een goeden opzet, namelijk om te toonen, dat het bezit van millioenen nog niet gelukkig maakt.

Om de verveling te verdrijven koopt de miljardair Mondal een schouwburg; hij kon dan tevens de tooneelspeelster Lilith een weldaad bewijzen. Dit laatste verlangen komt voort uit ontwakende liefdesgevoelens voor haar, doch helaas wordt deze liefde niet beantwoord. Of eigenlijk wel, maar Lilith laat 't niet merken en Mondal denkt het tegendeel.

De millionaire Bill Brand, de petroleumkoning, verschijnt op de vlakte en ook deze zet z'n zinnen op Lilith. Oogenschijnlijk wint hij terrein, maar Lilith gebruikt hem als stroomaan, om Mondal haar liefde niet te toonen, want ze zou niet willen, dat de miljardair mocht denken alles te bereiken met z'n rijkdommen.

De miljardair wil zegevieren en hij met z'n enorme rijkdommen verschaft zich helpers, onder wie de heerijder Nerva, om Bill Brand z'n vriendin afhandig te maken.

En Brand verlaat het tooneel der leventen...

Doch Lilith zal Mondal niet behooren. Ze weigert, ze is niet te koop als die anderen om als marionet te dienen „En toch is jou succes ook aan mij te danken", voegt Mondal haar toe.

Gelukkig blijkt 't dat Brand niet vermoord is, maar door een geldcatastrofe zelfmoord pleegde.

En als Mondal niets bereikt, besluit ook hij van het tooneel te verdwijnen. Den volgende dag verschijnen de extra-bladen, die deze verdwijning bekend maken. Zelfmoord of misdrijf? Niemand die 't weet.

Het groote raadsel is, hoe Mondal den dood heeft gevonden en de reporter Mac Queek neemt zich voor dit op te lossen.

Maar Mondal is niet dood, hij heeft zich als professor Dalmonde vermomd. Hij wil

„Toodles" komt als eerste aan het eindpunt met z'n „Darco", toegejuicht door allen en verwelkomt door degene, die hem het liefste is: „de Welpe".

slagen in z'n voornemen Lilith de zijne te noemen. Aan vrienden ontbreekt 't deze nu niet, want ieder vermoedt, dat zij van den verdwenen miljardair zal erven. Maar vreeselijk is 't, dat zij wordt verdacht van moord op Mondal.

Doch er gebeuren vreemde dingen en deze hebben tengevolge, dat Lilith aan den schouwburg wordt ontslagen.

Eens is de geheele schouwburg van te voren uitverkocht. Geen plaats is er over, doch als de voorstellen moet beginnen, blijven alle stoelen leeg. Daar steekt iets achter, de directeur gevoelt dit en hij begrijpt, dat 't tegen Lilith gaat.

Queek heeft z'n onderzoeken voortgezet en verdenkt nu Nerva, ook een der slachtoffers van Mondal's millioenen, te meer omdat deze onverwacht vertrekt.

De reden is evenwel een andere dan de reporter denkt, 't is de jacht van Nerva en ook van Lilith naar Mondal's erfenis. Deze historie vooral zal de toeschouwers zeer boeien. En men aanschouwt, hoe ook Lilith de dorst naar goud te pakken heeft. Veel zal zij en ook andere deelhebbers in de millioenjacht ondervinden, maar Mondal zegeviert aan 't eind over Lilith. Ze zou hem ook nemen al was hij tienmaal zoo rijk!

* * * * *
Een film met auto-races! Waar een autowedstrijd in een journaal reeds zoo veel succes heeft, behoeft men niet te twifelen aan de groote belangstelling, die er zal zijn voor „De Kilometervreter", door Loet C. Barnstijn's Filmproductions te 's-Gravenhage gebracht.

Toodles Waldron is een jong auto-handelaar, in dienst van „de Beer". Hij is verliefd op diens dochter, in de wandeling

Zie vervolg op pag. 8.

DE KILOMETERVRETER

(Loet C. Barnstijn's Filmproductions, Den Haag.)

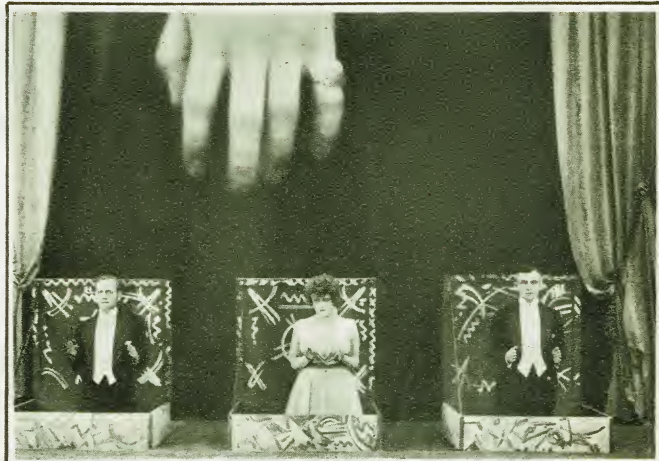
In deze sportieve film vol spannende oogenblikken wordt de hoofdrol vertolkt door Wallace Reid, die niet alleen toont een uitnemend filmacteur te zijn, maar tevens een „first class sportsman”. Men krijgt hier op 't gebied van auto-rijden volop te genieten en bovendien een aardige intrige voor de film met een blij eindigend slof.

AURI SACRA F

(Nationale F

De Berlijnsche National-Film-Aktiengesellschaft heeft een titel. Het scenario is gemaakt door Rosa Porten en Leo gegeven, want de eerste speelt de hoofdrol van de tooneelsp is de zuster van de beroemde Henny Porten en men kan haar

FAMES

(VERVLOEKTE DORST
— NAAR GOUD) —

Film, Rotterdam

twee-weeksche seriefilm vervaardigd onder bovenstaande
Lasko. Beiden hebben nog verder hun krachten hieraan
heelster Lilith en de laatste heeft de regie gevoerd. Rosa Porten
aanschouwen op de foto links-bovenaan op deze pagina.

bekend als „de Welp”. Z'n eene illusie is haar tot vrouw te krijgen, z'n andere om de 400-mijl wegwedstrijd van Santa Monica te winnen. Het eerste kan de goedkeuring van den Beer niet wegdragen en 't tweede staat hem ook tegen, omdat hijzelf reeds tweemaal met de „Darco”-kar dezen prijs won. Als de trein met de „Darco”-wagens verongelukt aanvaardt de Beer graag de vergoeding ervoor in ruil voor de overblijfselen. Hij geeft dadelijk de poging om ze te herstellen op.

Toodles dingt naar de betrekking van algemeen leider, maar de Beer geeft hem een zoo onheusch bescheid, dat hij heengaet. Hij koopt nu de brokstukken van de vernielde „Darco”-wagens en met de hulp van Tom Darly, een mecanicien in dienst van den Beer, stelt hij er nog een race-kar uit samen. En die kar bezorgt hem, niettegenstaande de tegenwerking van den Beer den verlangden prijs, bezorgt hem ook de betrekking, welke hij verlangde. Maar als hij dan den Beer weer om de hand van z'n dochter vraagt, is z'n kans om dat te bereiken niets vergroot.

De Beer heeft het plan om een nieuw record op zijn naam te brengen namelijk van Los Angeles naar San Francisco, een record dat nu op naam van een concurrent van de „Darco” stond. Ook Toodles was met hetzelfde plan beziel.

Nogmaals probeert de jongeman de hand van de Welp te verwerven, maar wordt alles behalve vriendelijk ontvangen, want de Beer heeft juist van z'n plannen gehoord. Een hevig twistgesprek ontstaat en aan 't slot geeft Toodles te kennen dat hij voor 't vervolg niets meer te maken wil hebben met den Beer en de „Darco”.

Doch daar verneemt de Beer, dat 't racen zal worden verboden en dat de wet over drie dagen zal worden afgekondigd. Er valt hem niets anders te doen, dan Toodles te vragen toch de rit te volbrengen. Maar hij klopt aan een doovemansdeur. Toodles weigert.

Dan maakt de Beer een plannetje. Hij zal met de Welp per trein naar San Francisco gaan. Tom Darby geeft hij opdracht om tien minuten na z'n vertrek aan Toodles mee te deelen, dat hij voor een tijdlang met z'n dochter vertrokken is, dan volgt de verliefde kerel wel per auto en kan toch het record maken. Aldus geschiedt, maar Toodles is ingerekend wegens te snel rijden en zal eerst over tien dagen vrij komen. Tom mag hem in z'n cel bezoeken en ze spreken af, dat Toodles zal ontvluchten. Tom helpt hem door de tralies te verwijderen en samen gaan ze er in de „Darco” vandoor.

Een spannende race met den trein volgt en als eerste komt de auto aan. Het record is geslagen en de Beer is nu zoo in de wolken, dat hij de Welp afstaat!

* * * * *
De Italianen zijn sterk in het romantische genre en onder de werken van Victorien Sardou, die ze hebben verfilmd is ook „Fernande” wat de firma Noggerath te Amsterdam hier ter vertooning brengt. De hoofdrol wordt gespeeld door een der eerste sterren, door Leda Gijs.

Mevrouw de la Brière leeft met haar dochter

Elise Poons-van Blene,
een onzer bekende actrices, die haar vereerders
meermalen door haar geslaagde actrices treft.

Henny van Merle,
de schoone door de Hagenaars gewaardeerde
jonge looneelster van 't Hofstad Tooneel.

Elie Kreich,
verbonden aan George Braun's Wiener
Operette Ensemble.

In het speelhol van mevrouw de la Brière, waar haar dochter
Fernande dient om door haar schoonheid bezoekers te trekken

Marguerite in de nabijheid van Bordeaux. Haar man heeft gewaagde speculaties ondernomen en 't droeve eind is dat vrouw en dochter onverzorgd achter blijven. Mevrouw gaat op zoek naar werk, maar slaagt niet en komt in handen van een avonturier. Als 't kind ziek wordt, is haar kracht gebroken en ze geeft toe om een speelhuis te Parijs te openen. Ze schaamt zich hiervoor en noemt zich daarom mevrouw Sénéchal, iets wat den avonturier Roqueville geen belang inboezemt.

Maar Roqueville vindt de schoone achttienjarige Marguerite een reclame voor de zaak en eischt dat ze zich meer zal vertoonen. Hiervoor moet Marguerite bezwijken, maar ze geeft niet toe aan het verlangen van Roqueville, dat ze z'n vrouw zal worden.

Als de politie eens een inval doet wrekt zich de geldschiet door de redding te verhinderen en mevrouw wordt aangehouden. In de gevangenis klaagt ze haar dochter dat alleen Roqueville haar kan bevrijden en met een bezwaard hart gaat Marguerite, die zich na haar intrede in het speelhuis uit schaamte Fernande was gaan noemen, naar den booswicht. En dan is ze het slachtoffer van Roqueville. Haar moeder wil ze bevrijden.

Fernande wordt opgemerkt door markies André d'Arcis, die op 't punt staat te trouwen met gravin Clotilde. Het komt tot een ontmoeting tusschen Fernande en André en er komen verlangens voor een verbintenis voor eeuwig. Maar Fernande weet dat dit niet kan en nu beseft ze, dat haar leven waardeeloos is. Ze wil zich voor een auto storten, doch de toleg mislukt. In dien auto zit gravin Clotilde met haar neef advocaat Pomerol. Pomerol kent Fernande en door zijn toedoen ontfermt zich Clotilde over moeder en dochter.

Clotilde wordt gewaarschuwd, dat André een andere onbekende vrouw lief heeft, die hij zoekt. Hij heeft voorgegeven de stad uit te zijn en komt daardoor niet bij haar. Clotilde besluit nu hem in een valstrik te laten lopen, waardoor hij zich zal verraden. Ze schrijft hem, dat ze hem niet meer bemint. André komt dadelijk om haar te danken, want nu behoeft hij niet meer te veinzen.

Clotilde speelt haar rol ten einde, maar Marguerite beseft dat ze André's liefde niet mag aanvaarden. Doch als Clotilde haar laat weten, dat ze André haar levensloop heeft verteld en dat hij alles vergeeft, is ze overgelukkig. Nu is ze in eere hersteld.

Maar uit haar omgang meent ze te moeten opmaken, dat Clotilde hem toch niets heeft meegedeeld. Daarom schrijft ze hem nog een brief.

Haar opzet gelukt niet, want Clotilde onderschept den brief.

Het huwelijk gaat door en als André en Marguerite van de huwelijksreis terugkomen, overvalt Clotilde André met de mededeeling dat hij met een slet uit een speelhuis is getrouwd. Dan jaagt hij z'n vrouw de deur uit, gelooft haar niet, als ze zegt hemzelf te hebben geschreven.

Maar als hem ten slotte den brief wordt getoond, ziet hij in, hoeveel die vrouw van hem hield, hoezeer hij haar onrecht heeft gedaan.

DE LENTE LOKT U NAAR BUITEN!!!

Verhoogt Uw genoegen te water
en te land met een origineele

„HIS MASTER'S VOICE”
Reis-Gramophone. merk „Transportable”

Vraagt de geïllustreerde prijscurant bij:

WILLEM SPRENGER

Agent der Gramophone Comp.

Passage 46 - Den Haag - Tel. H 3778

Ontvangen **Lison Lisette** en andere nieuwste
Gramophone-opnamen.

VOL BEWONDERING

is iedereen voor de origineele

„HIS MASTER'S VOICE”
GRAMOPHONE!

Alleen aan den **schonen klank en soliditeit** van
dat merk hebben we die sympathie te danken.

Enorme sortering bij

WILLEM SPRENGER,

Agent der Gramophone Comp.

Passage 46, - Den Haag - Tel. 3778

FERNANDE

~ (F. A. Noggerath, Amsterdam.) ~

De Italiaansche Caesar-Film heeft dit werk van Victorien Sardou in beeld gebracht. De hoofdrol wordt gespeeld door Leda Gys, de bekende Spaansche filmdiva, die echter reeds eenige jaren in Italië werkzaam is en een der voornaamste figuren werd.

LIANA DE

SOMBREY

Rita Burg,

de bevallige actrice met haar opvallend mooie zomer-avondhoed van tule met ongekrulde struisveeren.

Liana de Sombrey, men kan 't niet ontkennen, heeft een allerbeminnelijksten glimlach. Voor de Nederlandsche dames, wier lieve, lachende gezichtjes in dit nummer voorkomen, zou ze een geweldige concurrente zijn. Maar ze is „hors concours", de dames behoeven haar niet te vreezen."

Doch als men de foto's aanschouwt, is 't dan te verwonderen, dat ze als cabaretière een succesvolle loopbaan heeft? Een aardig

figuur, misschien een ietsje te mollig naar sommiger smaak, maar waaraan juist daardoor alle costuumpjes zeer goed staan. Dan een expressief en gelijktijdig blijmoedig gelaat, in staat om ook anderen in een vroolijke bui te brengen. Probeer 't eens, een sip gezicht te trekken bij 't zien van dit persoontje. Zoo'n vrouw is in de wieg gelegd voor een geslaagde carrière!

Manuelle del Rio.

De fototjes links en rechts geven weer Manuelle del Rio, de bekende Italiaansche danseres, die hier te lande naam heeft gemaakt door haar optreden te Scheveningen.

Het zilveren feest van Chris van Dinteren.

In het midden de heer en mevrouw van Dinteren. Verder onderscheidt men duidelijk Louis Davids en Charles Braakensiek.

Lena Stollberg,

een ster van het Opera-ballet te Weenen, een liefvallige verschijning en een buitengewoon begaafde artiste.

WAAR GAAN WIJ HEEN

AMSTERDAM

HEILIGENWEG

Vanaf Vrijdag 6 Mei tot en met 12 Mei

„DE DWAAS”

Russisch drama in 6 afdeelingen, naar de gelijknamige roman van F. M. Dostojewski. In de hoofdrol:

ASTA NIELSEN

Eerste opvoeringsrecht voor Amsterdam.

REMBRANDT THEATER (CINEMA D'ART)

als hoofdnummer „Notlottige Schoonheid” drama in 5 acten, in de hoofdrol Francesca Bertini.

Belangrijk Journaal. Verder uitgebreid programma.

PASSAGE BIOSCOOP
NIEUWENDIJK 186, TEL. C. 103

„De Bruid van den Prairiejager”. Drama in 5 acten, dat zich afspeelt in de onmetelijke woeste steppen van N.-Amerika. — Verder uitgebr. progr.

CINEMA „DE MUNT”

KALVERSTRAAT 226 - AMSTERDAM
TELEFOON NOORD 8869

**STEEDS DE EERSTE
IN HET BRENGEN
VAN HET LAATSTE**

Orkest onder leiding van Charles Snoeck.

SCHOUWBURG FRASCATI
IEDERE AVOND „HITTEPETIT”

Burleske Zangspel van SAM TRIP.
Componist CHRIS VAN DINTEREN
Frans Meermans als gast.

GRAND THEATRE

Iedere avond 8 1/4 uur

„DE MUIZENVAL”

HOLLANDSCHE SCHOUWBURG

Iedere avond 8 uur „T CAFÉ-TJE”
blijspel in 3 bedrijven van Tristan Bernard.
Matinée Hemelvaartsdag „Reclame”.

EEN GOED ADRES VOOR:

Origineele Schilderstukken, Etsen en Lijsten in alle maten

JACQUES AA - Vijzelstraat 104

Tel. C. 798.

Amsterdam

100 vel Damespost en 100 Couverts
fl. 1.60 in Doos is bij

George Lorjé - N. Vijzelstraat 3
bij de Weteringschans A'dam Tel. 8705 Noord

ONS CABARET

LIEDJE XIV.

ANGE-

LIQUE

WOORDEN
VAN E. PAOLIMUZIEK VAN
OCT. VAN AERSCHOT

Octave van Aerschot.

Mood to.

f *rall.*

Ange-li-que was een popje, Van pas amperljes drie jaar, Grootte vrouwe, blauwe

p *legato*

oo-gen Bijpen krullend goudgeel haar. Altiyd kuchend, altiyd hoestend

accelerando

Altiyd deed haar borstje zeer, 'n Engelachtig, heerlijk kindje, Maar als porcelein zoo teer.

rallentir *ritenuto* *dim. ral.*

2. Moeder was een weduwvrouwtje,
Die er juist net even kwam,
En desnoods, als 't voor haar pop was.
Zelf een hapje minder nam.
Op de kleine zolderkamer
Woonde zij maar primitief
In een nauw bedompte bedstee,
Sliep ze met haar popje lief.

3. Voor het rijke, kleine meisje,
Wonend aan den overkant,
Bracht men op een zek'ren middag,
'n Prachtig eiken ledikant.
„Kijk eens, moe”, riep Angelique,
Juichende van kinderpret.
„Kijk eens, moe, zoo wil ik ook een,
Ook zoo'n kleine meisjes-bed.”

4. Moesje pinkte stil een traan weg,
En dacht: „als mijn schat verjaart,
Heb 'k, als ik geen winterrok koop,
Juist het geld bijeen gespaard.”
Popje ging weer harder hoesten,
Want de winter kwam in 't land,
Maar met haar verjaardag kreeg ze
'n Klein en warm ledikant.

5. 't Kuchend hoesten werd steeds droger,
Dokter trok de schouders op
En zei zachtjes, toen hij heenging:
„Arme, lieve, kleine pop.”
d'And'ren dag sloot moeder schreiend
't Zolderaam-gordijntje, want
Popje was voor goed gaan slapen,
In haar nieuwe ledikant.